

مَائِدَةُ آيْمَانِي

جلد چہارم

تأليف

عبد الحميد اشراق خاوری

مؤسسہ ملی مطبوعات امری

۱۲۹ بدیع

باب ر ه م
لوح مبارك ملاح القدس

قوله تعالى :

هو العزيز المحبوب

ان يا ملاح القدس فاحضر سفينة البقا في ملاء الاعلى فسبحاً
ربّي الابهي ثم امسكه على بحر القدام ببديع من الاسماء
فسبحان ربّي الابهي ثم اركب عليها هياكل الروح باسم الله
العلى الاعلى فسبحان ربّي الابهي اذا فاطلق زمام الفلك
ليجرى على قلزم الكبريا ليصل اهلها الى مواقع القرب في
مكن البقا فسبحان ربّي الابهي واذا وصلتهم الى شاطئ القدس
ساحل بحر الحمراء فسبحان ربّي الابهي اذا فاخرجهم عن
الفلك في هذا المقام اللطف الاخفي فسبحان ربّي الابهي
وهذا مقام الذي فيه تجلى الله بنار الجمال في سدرة البقاء
فسبحان ربّي الابهي وفيه خلعوا هياكل الامر نعل النفس
والهوى فسبحان ربّي الابهي وفيه يطوف موسى العز بجنود
البقاء فسبحان ربّي الابهي وهذا مقام الذي خرج فيه
يد الله عن رداء الكبرياء فسبحان ربّي الابهي وهذا مقام
الذي لن يحرك فيه سفينة الامر ولو يقرء عليها كل الاسماء
فسبحان ربّي الابهي اذا يا ملاح القدس علم اهل السفينة

ما علمناك خلف حجابات العماة فسبحان ربّي الابهي لئلا
 يعطلون في وادي الكتيب البيضا فسبحان ربّي الابهي
 ويطيرون يجناحين الروح الى مقام الذي قدسه الله عن
 الذكر في ممالك الانشاء فسبحان ربّي الابهي ويتحركون
 في الهوا كطيور القرب في جبروت اللقا فسبحان ربّي الابهي
 ويطلعون بالاسرار في لجاج الانوار فسبحان ربّي الابهي
 وانقطعوا منازل التحديد حتى وصلوا الى مقام التوحيد في
 مركز الهدى فسبحان ربّي الابهي وارادوا ان يصعدوا الى
 مقام الذي جعله الله فوق مراتبهم اذا اظردهم شهاب الدّ
 من سكان ملكوت اللقا فسبحان ربّي الابهي وسمعوا لحن
 الكبرياء عن وراء سراق الغيب في مكن السنا فسبحان ربّي
 الابهي بان ياملائكة الحفظ ان ارجعوا هؤلاء الى مواقعهم
 في ناسوت الانشاء فسبحان ربّي الابهي لانهم ارادوا ان
 يطيروا في هواء الذي ما طارت فيه اجنحة الورقا فسبحان
 ربّي الابهي ولن يحرك فيه سفائن الظنون ولا افئدة اولي
 النهى فسبحان ربّي الابهي اذا اخرجت حورية الروح
 رأسها عن غرفات الاعلى فسبحان ربّي الابهي واشارت
 بطرف حاجبها الى ملاء القدسا فسبحان ربّي الابهي
 واشرقت انوار جبينها من الارض الى السماء فسبحان ربّي
 الابهي ووقع اشراق الجمال على اهل الارض والتراب اذا

اهتزت هياكل الوجود عن قبور الفنا فسبحان ربّي الابهي ثم
 نارت بلحن الذي ماسمعه اذن السمع في ازل القدم ما فسبحان
 ربّي الابهي وقالت تالله من لم يكن في قلبه روائح الحب من
 الفتى العراقى النورا فسبحان ربّي الابهي لن يقدر ان يصعد
 الى رفرف الهباء في هذا الجبروت القصى فسبحان ربّي
 الابهي اذا امرت جارية من جواربها الا حلى فسبحان ربّي
 الابهي فقالت انزلى من قصور البقاء على هيكل الشمس في
 هذا الفضاء فسبحان ربّي الابهي ثم التفتي اليهم فيما اسروه
 في سرائر سرهم الا خفي فسبحان ربّي الابهي فان وجدت
 روائح القميص عن غلام الذي ستر في سراق النور من ايادي
 الاشقياء فسبحان ربّي الابهي اذا صيحي في نفسك ليطلع
 بذلك كل من سكن في غرفات الفردوس من هياكل الفنا
 فسبحان ربّي الابهي وينزلن كلهم عن غرف البقا فسبحان
 ربّي الابهي ويقبلن ارجلهم و ايديهم لما طاروا في هواء
 الوفا فسبحان ربّي الابهي ولعل تجدن روائح المحبوب
 عن قميص هؤلاء فسبحان ربّي الابهي اذا اشرقت حورية
 القرب عن افق الغرفات كاشراق وجه الغلام عن افق الرداء
 فسبحان ربّي الابهي ونزلت بطرازا اشرقت السموات وما فيها
 فسبحان ربّي الابهي وحركت في الهواء اذا اعطرت كل الاشياء في
 اراضي القدس والسنا فسبحان ربّي الابهي فلما بلغت الى المقام
 كخط الاستواء

فی قطب البدا فسبحان ربی الابهی ثم استنشقت منهم فی
 زمان الذی ما جرى علیه حکم الابتدا ولا ذکر الا انتهی
 فسبحان ربی الابهی و ما وجدت منهم ما ارادت و هذامن
 قصص العجبا فسبحان ربی الابهی ثم صاحت و ضجت
 و رجعت الی مقامها فی قصرها الحمراء فسبحان ربی الابهی
 ثم تکلمت بکلمة سرية تحت لسانها الروحی فسبحان ربی
 الابهی و نادت بین ملاء الاعلی و حوریات البقا فسبحان
 ربی الابهی تالله ما وجدت من هؤلاء المدعین من نسّمات
 الوفا فسبحان ربی الابهی و تالله بقی الغلام فی ارض الغربة
 و حیدا فریدا بین ایادی الفسقا فسبحان ربی فی لاهوت
 الحزنا و بعد ذلك صرخت فی نفسها بصریح الذی اصرخت
 و ترزلت اهل ملاء الاعلی فسبحان ربی الذی تردی برداء
 السوداء و وقعت علی التراب و ماتت کانها دعیت و اجابت
 من دعائها فی لاهوت العما فسبحان من خدقها من جوهر
 الحیا فسبحان ربی الابهی اذا اخرجن عن الفرفرات
 حوریات ما وقعت علی جمالهن عیون احد من اهل جنان
 الاسنان فسبحان ربی الابهی و جمعن علیها وجدن جسد
 مطروحة علی التراب الغبرا فسبحان ربنا الاعلی فلما شهدن
 حالها و علمن حرفا من قصص الغلام عررن رؤسهن و شققن
 تها بهن و لظمن علی وجوههن و بدلن عبثهن و هکین بمعیونهن

و ضربن باید یهن علی خد و هین و هذا من مصائب الخفی
 الا خفی فسبحان ربنا العلی الاعلی

هو المعجمی الفارسی العراقی

چون اهل فلك الهی بازن ملاح قدسی در سفینه قدسی
 باسمى از اسماء تشبث نموده بر بحراسماء روان گشتند و
 قطع مراحل تحدید نمودند که شاید بیمن همت سلطان
 تفرید بشاطی توحید در آیند و از جام تجرید بنوشند باری
 باعانت ربّانی آن فلك صمدانی بر آب حکمت روحانی حرکت
 مینمود و سیر میفرمود تا بمقامی رسیدند که اسم ساکن از مجری
 سبقت گرفت و غالب شد لذا سفینه روح سکون یافت و از حرکت
 ممنوع گشت در اینوقت حکم محکم ربّانی از اسماء قدس لایزالی
 نازل شد و ملاح بقا مأمور گشت که حرفی از کلمه اخفی براهل
 فلك تعلیم فرماید تا باعانت غیبی از وادی حیرت نفسانی
 بگذرند و بفضای بافزای وحدت روحانی در آیند و بقاف بقای
 جان و لقای حضرت جانان واصل شوند و چون اهل کشتی
 بکلمه دوست معنوی فائز گشتند فی الفور پرمعنی گشودند
 و در هوای قدسی پرواز نمودند و بفضل الهی و رحمت سبحانی
 از عقبات نفس و هوای و درکات غفلت و عمی گذشتند و در اینوقت
 نسائم رضوان از مکمن رحمان بر هیالکشان وزید و بعد از
 طیران در هوای قرب الهی و سیر مقامات معنوی در محل امن

وامان و منتهی و بان عاشقان نزول نمودند و سگان اینمقام
 بخدمت و احسان قیام نمودند و در اینوقت غلمان باقی
 وساقی قدسی خمریاقوتی ابدال فرمود بقسمی سکر خمر
 معارف الهیه و کأس حکمت صمدانیه جذب و وله آورد که
 از هستی خود و موجودات رستند و بجمال دوست دل بستند
 وقرنها و عهدها در آنمقام خوش روحانی و گلزار قدس رحمانی
 باکمال فرح و انبساط مسکن و مقر داشتند تا آنکه نساء
 امتحان سبحانی و اریاح افتتان سلطانی از سبای امرالیزالی
 بوزید تا آنکه بجمال ساقی اشتغال نموده و از وجه باقی
 غفلت نمودند بقسمیکه ظل راشمس و اشباح را نورانگاشتند
 و قصد معارج اسم اعظم نمودند که در آن هوا طیران نمایند
 و بان مقعد و محل وارد شوند و چون عروج نمودند صرافان
 الهی با محله قدسی بامر مبرم ربانی بر ایشان نازل شدند
 و چون اریاح غلام معنوی استشمام ننمودند جمیع را منع نمودند
 و بعد واقع شد آنچه در لوح محفوظ مسطور گشت .

پس ای ساکنان بساط حب الهی و ای شاربان خمر رحمت
 صمدانی قرب جمال دوست را بدو جهان تبدیل ننمائید
 و ازلقای او بلقای ساقی نپردازید و از خمر علم و حکمت او بخمر
 جهل و غفلت دل مبندید لب محل زگر محبوبست او را بآب
 کثیف نیالائید و دل منزل اسرار باقی است او را بتوجه اشیاء

فانی مشغول ندارید آب حیات از کوشر جمال سبحان جوئید
 نه از مظاهر شیطان باری این غلام فانی در منتهی مقام
 حب و دوستان الهی را ببدایع نصیح احدیه و جواهر حکمت
 سلطان صمدیه متذکر مینماید که شاید نفسی قد مردی و مرد ^{نگی}
 علم نماید و از قمیص غفلت و شهوت بیرون آید و چون جمال
 منیر دست پاک و منیر و مقدس در ارض حب و انقطاع و و در ارتفاع
 سیر نماید اقلا اینقدر از انوار صبح جبین و ظهور یوم مبین
 اخذ نمایند که ظاهر و باطن خود را متحد نمایند از علو تجرید
 و سمو توحید و تنزیه کبری و تقدیس عظمی گذشتیم حال سعی
 بلیغ و اتمام منیع نمایند که اسرار باطن مخالف اعمال ظاهر
 و افعال ظاهر معارض اسرار باطن نباشد از انفاق جان
 در سبیل جانان گذشتیم بانفاق عدل و انصاف بر نفوس خود
 قیام نمائید آخر یعنی قمیص حرص و آمال نفسانی از ثوب
 تقدیس رحمانی ترجیح میدهید و نغمه عندلیب بقارا بصوت
 منکر فنا از اهل بغی و بغضا مبادله میکنید فیئس ما انتم
 تستبدلون انا لله وانا الیه راجعون انشاء الله امیدواریم
 که هیاکل عزّ باقی بطراز قدسی و شئون الهی چون شمس
 صمدی روشن و لطیف و پاک و طاهر ظاهر شوند لیس هذا
 علی الله بمیز

انتهی .